

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce JUDr. Z. V., proti žalované Policii České republiky, Správy Středočeského kraje, Praha 5, Na Baních 1403, o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2006, čj. 5 Ca 35/2003 – 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2003, čj. 5 Ca 35/2003 – 19 byl odmítnut návrh žalobce (dále též „stěžovatel“) na obnovu řízení ve věci rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 10. 2000, čj. 28 Ca 259/99 – 80, neboť soud dospěl k závěru, že obnova řízení ve věcech žalob o přezkoumání správního rozhodnutí není přípustná.

Usnesením téhož soudu ze dne 4. 8. 2005, čj. 5 Ca 35/2003 – 101 bylo řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti citovanému usnesení ze dne 29. 9. 2003 zastaveno s tím, že stěžovatel neuhradil soudní poplatek. K úhradě tohoto poplatku došlo dodatečně a to vylepením kolkových známek na podání ze dne 15. 8. 2005, které bylo téhož dne podáno k poštovní přepravě a doručeno Městskému soudu v Praze dne 16. 8. 2005.

Usnesením Městského soudu ze dne 30. 1. 2006, čj. 5 Ca 35/2003 – 109 bylo vysloveno, že po právní moci tohoto usnesení bude z účtu Městského soudu v Praze vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč, který žalobce zaplatil za kasační stížnost proti usnesení tohoto soudu ze dne 29. 9. 2003, čj. 5 Ca 35/2003 – 19 spolu s podáním došlým soudu dne 16. 8. 2005. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto usnesení, soud dospěl především k závěru, že v daném případě nejsou splněny podmínky § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“), neboť poplatek byl zaplacen až poté, co usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci. Protože tedy zanikla poplatková povinnost žalobce, bylo rozhodnuto o vrácení tohoto poplatku.

Zřejmě i vzhledem k tomu, že v tomto rozhodnutí bylo uvedeno poučení, že proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost, stěžovatel tuto stížnost podal.

V daném případě se Nejvyšší správní soud nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti, především pak, zda je proti citovanému usnesení městského soudu ze dne 30. 1. 2006 kasační stížnost přípustná. Soud vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Rozhodování o soudních poplatcích by bezesporu svoji podstatou náleželo do výkonu státní správy. Zřejmě však z praktických důvodů, především se zřetelem na často úzkou souvislost s vlastním rozhodováním, svěřuje zákon o soudních poplatcích rozhodování o soudních poplatcích soudům (§ 3 tohoto zákona). Kasační stížností napadené usnesení městského soudu ze dne 30. 1. 2006 bylo vydáno jakožto součást řízení ve správním soudnictví, a je tedy rozhodnutím krajského soudu ve správním soudnictví ve smyslu § 102 s. ř. s. V tomto směru je nepodstatné, že rozhodnutí se opírá především o jiný zákon než soudní řád správní.

Za této situace se Nejvyšší správní soud musel zabývat další právní otázkou, zda v daném případě není zákonem, konkrétně v § 104 s. ř. s. kasační stížnost prohlášena za nepřípustnou.

Jak vyplývá především z § 57 odst. 1 s. ř. s. mezi náklady řízení spadají i soudní poplatky. Rozhodnutí o soudních poplatcích, v daném případě rozhodnutí o vrácení soudního poplatku, je tedy rozhodnutím o nákladech řízení. Protože rozhodnutí městského soudu má toliko jediný výrok – o vrácení poplatku – proti kterému směřuje kasační stížnost, je tato stížnost podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřípustná.

Ani nesprávné poučení městského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, nemůže založit její přípustnost (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, čj. 3 Ads 37/2004 – 36, publikované pod č. 737/2006 Sb. NSS).

Ze všech těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jakožto nepřípustnou odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s.].

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu